

Wil Boonen, Buggenum, wint Nationaal Marseille (deel 2 en slot)

31 jul, 2019

Marseille 2019 werd een vlucht met een lekker verloop. Super makkelijk was hij zeker niet gezien de snelheid van de winnaar. Dit was 1.191 mpm. De duiven bleven vanaf de eerste duif lekker door vallen en dat hebben we de laatste twee seizoenen niet meer gezien. De winnende liefhebber is de bekende Wil Boonen uit Buggenum. Samen met zijn broer Johan heeft hij een kweekhok waar de basis ligt van de duiven die al jaren kop kunnen vliegen op de (inter)nationale vluchten. Het is altijd prachtig als een liefhebber als Wil Boonen een vlucht als Marseille wint: een vlucht met faam verdient een goede winnaar met naam. Wil heeft een prachtig verslag gemaakt van zijn overwinning, waar ik nauwelijks werk aan heb gehad ... Chapeau !!! Hierbij het vervolg ...

Het seizoen

Wil vertelt verder: 'Ikzelf speel op drie hokken, waarvan een zolderhok van 18 meter, een tuinhok met rennen ervoor van 8 meter en een tuinhok van 10 meter. Het zolderhok bestaat uit 6 afdelingen: 4 afdelingen voor de oude weduwnaars (totaal 33 stuks), 1 afdeling voor de jaarling doffers (15 stuks) en 1 afdeling voor de voedsterkoppels (10 koppels).

Het tuinhok van 8 meter met de rennen ervoor bestaat uit 4 afdelingen: 3 afdelingen voor de jonge duiven (totaal +/- 150 stuks) en 1 afdeling voor de jaarling duivinnen (32

stuks).

Het tuinhok van 10 meter bestaat uit 4 afdelingen: 3 afdelingen voor de nestdoffers (totaal 13 van 2017 en 15 jaarlingen) en 1 afdeling voor de oude nestduivinnen (24 stuks).

De aantallen duiven is voor aanvang van het seizoen.

De oude weduwnaars zijn half april gekoppeld en na een 5 tot 6 dagen broeden weer gescheiden.

De jaarlingen zijn voor het seizoen helemaal niet gekoppeld. De nestduiven zijn eind maart gekoppeld en ook zij zijn na een 5 of 6 dagen broeden weer gescheiden.

De winnende duif heeft nog geen enkel jong groot gebracht. Ze zijn tot op heden als lesbiennes gespeeld. Dus onderling aangepaard. Wel zijn ze veelvuldig de mand in gegaan. In totaal zullen ze ongeveer een 3.000 invliegkilometers hebben gemaakt, met als laatste vlucht La Souterraine (650 km). Op deze vlucht kwamen de duiven zeer onregelmatig naar huis. Ik had er 25 mee en had er 's avonds 9 thuis. De dag nadien zijn ze redelijk naar huis gekomen, maar er zijn er ook een viertal niet teruggekomen. Na de opleiding in het voorseizoen worden de duiven bijna dagelijks weggebracht om ze zodoende in het ritme te houden. Soms wordt 's morgens vroeg gereden en dan weer 's avonds laat.

Bij thuiskomst van La Souterraine vonden de duivinnen een gepoetst hok met stro op de grond. Binnen een zeer korte tijd waren de duivinnen al bezig met het bouwen van hun nieuwe nestjes. Nadat er eitjes gelegd waren begon de strijd om het broeden. In sommige nestjes lagen wel 6 eitjes, wat betekende dat hier meerdere duivinnen in dezelfde bak wilden broeden, met alle gevolgen van dien. 's Avonds hoorde ik vaak als er van de wacht gewisseld werd. Dan werd er hevig strijd geleverd om wie mocht broeden. Of dit de reden tot dit succes was zullen we nooit weten. Het blijft gissen. Feit is wel dat zowel de 1^e alsook de 3^e Nat. Marseille gehuisvest zaten in dit hokje.'

De verzorging

Wil vervolgt zijn verhaal: 'Het voer bij ons wordt allemaal geleverd door de Firma Gebr. Simons en Zonen uit Ransdaal ... ook bekend als duivenkweekcentrum "Limburg". Gedurende het hele jaar door worden de Simons-mengelingen gevoerd. In het vliegseizoen wordt dit aangevuld met Gerry Plus (Versele Laga) en Vandenabeele mengeling (Beyers). Een 3- tot 4tal voederbeurten voor inkorving wordt dit aangevuld met Koopman All in One mengeling van Beyers). Ook dit wordt door de Firma Simons geleverd. Evenals de producten van Dr. De Weerd. Door ons wordt vooral Orni speciaal van Dr de Weerd gebruikt een week voor een belangrijke vlucht.

De bijproducten die door ons gegeven worden zijn: Vita (mineralen), Grit, Kalk en roodsteen, Pinda's, Gemalen kaas en pinda's en Kruidenelixer.

De medische begeleiding bij ons ligt volledig in handen van Dhr. Norbert Peeters uit het Belgische Niel bij As. Indien er wat niet in orde is, wordt er ingegrepen. Verder krijgen onze duiven jaarlijks een Paramixio enting, een Paratyfus enting, een Pokken behandeling met borsteltje en Anti luis druppel in de nek.

Indien wij zien dat de duiven ons niet geheel goed aanstaan wordt naar As gereden. Voor iedere Fondvlucht wordt een tricho pil opgestoken daags voor de dag van inmanden.'

De Beleving

De Marseille winnaar over zijn leven als duivenliefhebber: 'De beleving is voor mij 365 dagen per jaar. Waarvan de piek wel in de maanden mei t/m juli is. In december begint bij ons de kweek. Dit omdat ik dan 10-14 dagen vrij ben. Een andere bijkomstigheid is, dat je dan voor aanvang van het fondseizoen klaar bent met de kweek. In de winteravonden wordt de kweekstrategie bepaald.

De vliegduiven worden binnen gehouden vanaf begin november tot eind januari. Dan begint het overnemen en uitlaten van de duiven. Wij zijn er een voorstander van dat de duiven al minimaal 3 weken moeten uitvliegen alvorens gestart wordt met opleren. Het start met een drietal keren lappen tot 35 km. Daarna gaan de duiven mee met de programmavluchten van de afdeling.

Na het fondseizoen, begin augustus, wordt gestart met het opleren van de jonge duiven. Deze worden een 4 tot 5 tal keer meegegeven op de natuur vluchten. Als deze voorbij zijn, wordt al snel geen duif meer los gelaten en begint de voorbereiding op het nieuwe seizoen weer.

Omdat ik vrijgezel ben hoef ik met niemand rekening te houden wat betreft mijn gezinsleden. Wel doe ik vrijwel alles samen met mijn broer Johan. Hij behaalde de afgelopen paar jaar een indrukwekkend palmares, met oa:

1^e NPO, 3^e Nat. Bergerac '17 tegen meer dan 20.000 duiven

5^e Nat. Marseille '18, 9^e Internationaal

6^e Nat. Barcelona '16

10^e Nat. Perpignan '17

12^e Nat. Narbonne '17

12^e Nat. Marseille '19

Het mooie aan de duivensport zijn vooral de aankomsten van de duiven en zeker als deze onverwachts zijn. Het hoog uit de lucht vallen, vindt ik fascinerend.'

Tot Slot

Wil vertelt tot slot: 'Wat ik wel nog kwijt zou willen ... dat we wat meer respect voor elkaar moeten hebben betreffende de beleving van de duivensport. Iedereen heeft zijn eigen maatstaf waarnaar hij streeft. De een is blij als hij een duif terug krijgt van een vlucht, de ander wil graag een vroege prijs spelen in zijn vereniging. Weer een ander wil hoge ogen gooien in de afdeling of nationaal. Helaas zijn er ook die nooit tevreden zullen zijn en dat is de doodsteek voor onze sport. Iedereen heeft een ander budget ter beschikking en moet met deze middelen proberen er het beste van te maken. Ik hoop dan ook dat het NPO-bestuur in gaat zien dat we iedereen in onze sport nodig hebben. Ook die mensen die nog met gummi's draaien, ook mensen van boven de 80 jaar. We zijn per slot van rekening bijgeschreven in de inventaris immaterieel erfgoed. Laten we dit dan ook uitdragen.' Prachtig verwoord, Wil !!!

Vanaf mijn stekkie achter mijn laptop wil ik Wil heel erg bedanken voor zijn openheid en mooie verhaal over zijn overwinning, zijn manier van verzorging, zijn stamopbouw en zijn geschiedenis als duivenliefhebber. Verder wil ik je nogmaals feliciteren met je prachtige overwinning en wil ik je alle succes wensen voor de laatste vluchten van het marathonseizoen !!!

Foto's Falco Ebben, Pigeon Pixels ism en mede mogelijk gemaakt door hoofdsponsor van de ZLU, Toppigeons